

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11403/2023
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Срећковић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ из Крагујевца и Град Крагујевац, које заједно заступа Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2106/21 од 13.09.2022. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2106/21 од 13.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2106/21 од 13.09.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 11585/20 од 13.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу солидано исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције за период од октобра 2017. године до јуна 2020. године износ од 1.617,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачан износ од датума доспећа који су ближе наведени у овом делу изреке, па до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште заказано за 19.01.2021. године.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 2106/21 од 13.09.2022. године, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Заступник тужених је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана или од општег интереса, нити потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер је побијано решење којим је одлучено о трошковима поступка у предметној парници донето применом процесног правила из члана 156. Закона о парничном поступку којима је регулисана процесна ситуација накнаде трошкова када тужени није дао повода за тужбу и признао је тужбени захтев и у складу је са правним схватањем усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 17.02.2021. године.

Сходно томе, како нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је применом одредбе из става 2. истог члана у вези са чланом 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом се побија другостепено решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, Дакле, условљена је имовинским цензусом за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужених, то ревизија тужиоца није дозвољена према врсти одлуке која се побија. Чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о трошковима поступка као споредном тражењу не утиче на дозвољеност ревизије, која се у овом случају не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић